

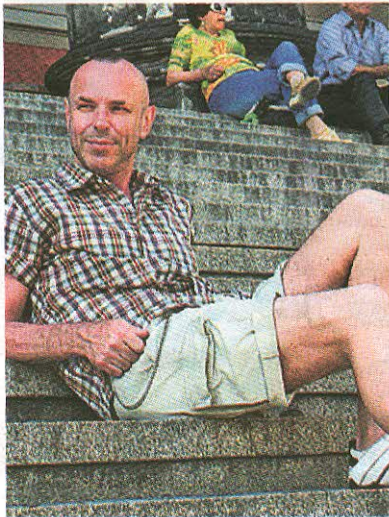
Seekordses arvamismängus osalejad soovisid oma lemmikmetropoli palju pikemalt kiita, kui leheruum võimaldas. Vaadake ja veenduge, kas oskasite inimesed ja linnad õigesti kokku viia.

IGATSEDES JÄLLENÄGEMIST

TEKST TIINA KOLK, FOTOD SCANPIX, MARIKA VASTOPÄ, ERAKOGU

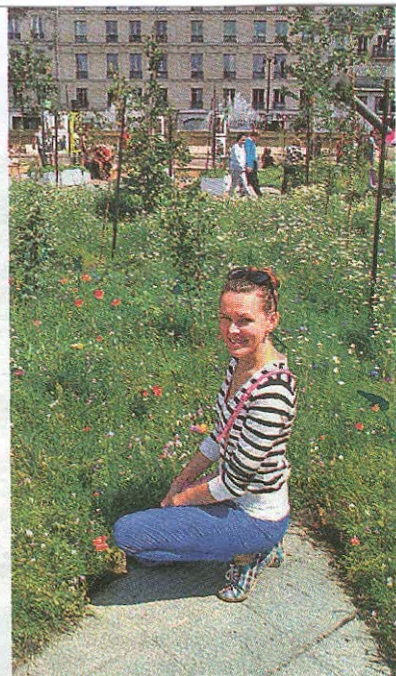
Viin: poliitik Ivi Eenmaa – keda on pildistatud enne kontserti maailmakuulsa kontserdisaali Musikvereini vestibüülis – ütleb, et Austria pealinnas kõlab lõpmata palju head muusikat.

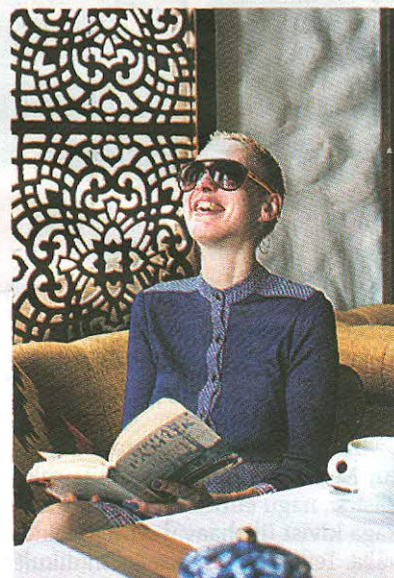
Berliin: Eesti kulturiatašee Harry Liivrand ühe oma lemmikpaiga, Alte Museumi trepil jalga puhkamas.

New York: on tohutult inspireerinud arhitektist fotograafi Arne Maasikut.

Paris: sellest linnast ei tüdine moekunstnik Lilli Jahilo vist mitte kunagi.

Istanbul: tänu sellele mitmepalgelisele linnale on ajakirjade Diivan ja Maailm&Maitset peatoimetaja Silvia Pärmann kirjutanud nii mõnegi loo.

Kaplinn: laulja Eda-Ines Ettiit kõidavad selle paiga imeline kliima, mäslav ookean ja kohalike tervislik eluviis.

Viin: poliitik Ivi Eenmaa – keda on pil-distatud enne kontserti maailmakuul-sa kontserdisaali Musikvereini vesti-büülis – ütleb, et Austria pealinnas kõlab lõpmata palju head muusikat.

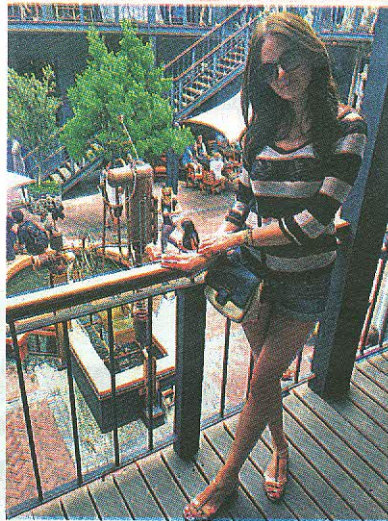
London: 19 aastat tantsisid Inglise Rahvusballeti laval praegune Eesti Rahvusballeti kunstiline juht Toomas Edur ja tema abikaasa Age Oks.

New York: on tohutult inspireerinud arhitektist fotograafi Arne Maasikut.

Istanbul: tänu sellele mitmepalgelise-le linnale on ajakirjade Diiivan ja Maailm&Maitseted peatoimetaja Silvia Pärmann kirjutanud nii mõnegi loo.

Kaplinn: laulja Eda-Ines Ettiit köidavad selle paiga imeline kliima, mäslev oo-kean ja kohalike tervislik eluviis.

Lyon: mõjub eriliselt TÜ professori Andres Metspalu arvates.

LILLI JAHILO
disainer, moestuudio
omanik

TOOMAS EDUR
Eesti Rahvusballiti
kunstiline juht

**SILVIA
PÄRMANN**
ajakirjade Dilvan ja
Maailm&Maitsesed
peatolmetaja

**HARRY
LIVRAND**
kultuuriratasee

EDA-INES ETTI
laulla

Üks ja sama põnev paik maailmas kõnetab inimesi eri põhjustel ja eri moel. Näiteks vaba- ja hansalinna Hamburgi lennujaama pika väravatevahelise koridori seinalt võib lugeda John Lennoi ütlust pärast Reeperbahnil käimist: sirgusin Liverpoolis, aga täismeheks sain Hamburgis.

Samasuguseid meelelahutuslikke hinnanguid võib leida ilmselt iga suurema linna kohta. Seekordses arvamismängus palus Arter kaheksal tuntud ja tegusal inimesel tutvustada oma lemmikmetropoli, ja lugejatel on võimalus oletada, keda üks või teine linn inspireerib. Vastuseid saate kontrollida lk 14.

SUURLINNADE TULED KUTSUUVAD

TEKST **TIINA KOLK**

FOTOD **SCANPIX, PEETER LANGOVITS, MARGUS ANSU, URMAS LUIK/PÄRNU POSTIMEES**

London

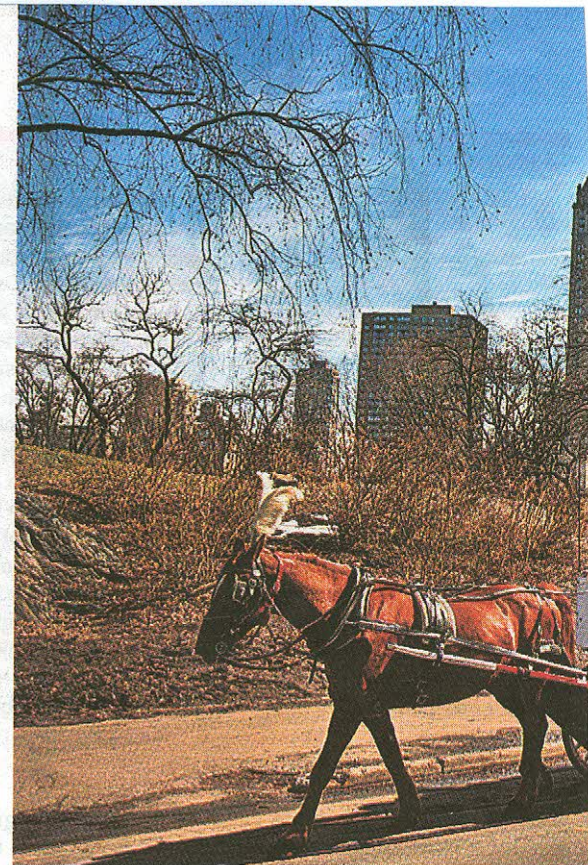
Metropol, kus vaatamata sellele, et kogu aeg elu keeb, on väga mõnus, sest sa saad seal anonüümsena ringi liikuda. Või see, et astud südallinna rahvarohkelt äritänavalt kõrvale ja lelad eest ilusate majade ja hubase miljööga valkse oasi. Samuti on Londonis hämmastavalt palju parke jm rohealasid, kuhu saab jalutama minna või isegi pikniku korraldada. 19 aasta jooksul sai lausa harjumuseks käia vabal ajal kodulähedases Holland Parkis.

Mulle meeldib West End, kus päeval köidavad glamuursed büttigid ja arvukad muuseumid – ja mitte ainult turistide, vaid ka londonlasi – ning õhtul tulede säras kuulsad restoranid ja mai-nekad teatrid. Kes tahab, elab

kaasa draamale või naudib balletti, kuulab operit või muusikali, sest need, kes on tulnud nädalaks Suurbritannia peallinna

avastama ja arhitektuuri imetlema, ei lahku siit enne, kui on vaadanud vähemalt üht etendust!

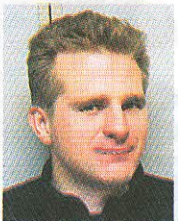

**HARRY
LIIVRAND**
kultuuriatašee

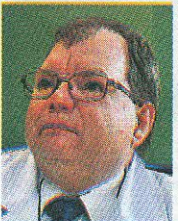
EDA-INES ETTI
laulja

ARNE MAASIK
arhitekt ja fotograaf

IVI EENMAA
poliitik

**ANDRES
METSPALU**
geeniteadlane, Tartu
Ülikooli professor

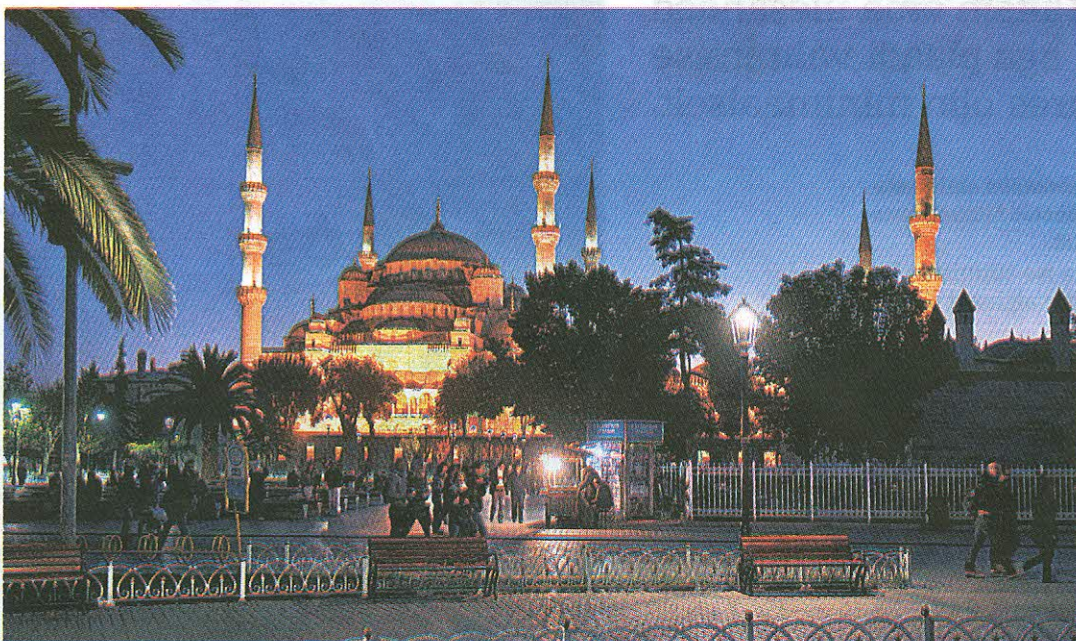
ga valkse oaasi. Samuti on Londonis hämmastavalt palju parke jm rohealasid, kuhu saab jalutama minna või isegi piknikku korraldada. 19 aasta jooksul sal lausa harjumuseks käia vabal ajal kodulähedases Holland Parkis.

Mulle meeldib West End, kus päeval köidavad glamuursed butiigid ja arvukad muuseumid – ja mitte ainult turiste, vaid ka londonlasi – ning õhtul tulede säras kuulsad restoranid ja malnekad teatrid. Kes tahab, elab

kaasa draamale või naudib balletti, kuulab ooperit või muusikali, sest need, kes on tulnud nädalaks Suurbritannia pealinna

avastama ja arhitektuuri imetlema, ei lahku siit enne, kui on vaadanud vähemalt üht etendust!

Istanbul

Maailmas pole kedagi, kes suudaks niisama elegantselt kanda glamuurset ja räpast, euroopalikku ja aasialikku, pearätti ja paljast pead kui Istanbul. Selle kõige loomiseks on kulunud küll paar tuhat aastat, kuid see on väga hästi kulutatud aeg.

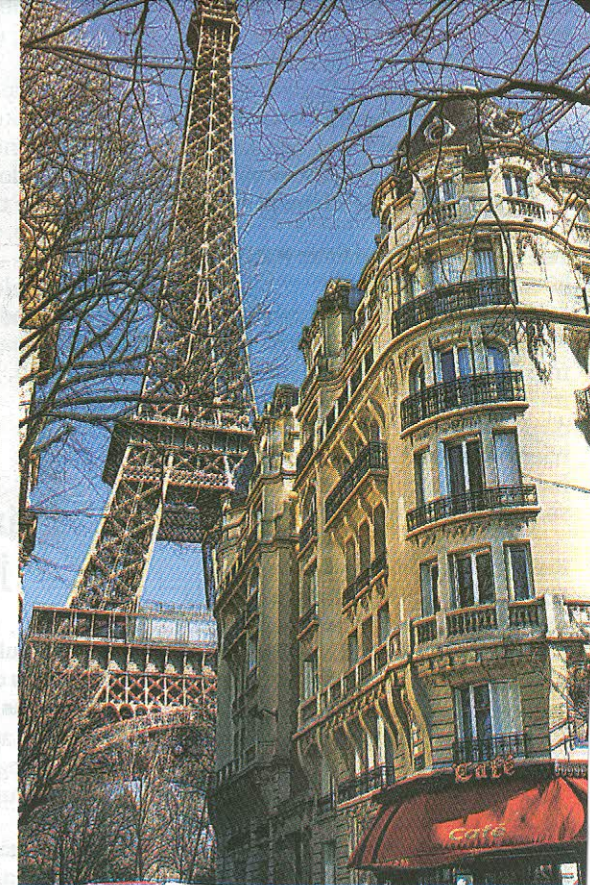
Arhitektuuri mõttes on nell muidugi hullult vedanud algusest peale: osmanite suurim ar-

hitekt Mimar Sinan (1491–1588) oli kahtlemata geniaalne planeerija, ent ta juhtus elama ka õigel ajal, kinnisvarabuumi ajal, kui vabade meeste – ja ka naiste – seas läks meeleheategevus ja trendiks polnud mitte annetada lihtsalt raha, vaid lasta ehitada mõni vaimulik asutus.

Enne Sinanit tegeles Istanbuli näo kujundamisega tõsisemalt keiser Julianus 6. sajandil, kui ta rohkem küll enda kui linna ego

upitamiseks Hagia Sofia kiriku ehitada lasi. Aga kui insener Sir Gilbert Robertsi (koos William Browniga) loodud Bosporuse sild 1973. aastal lõpuks avati, ei muutnud see ainult Istanbuli nägu, vaid ka enesehinnangut, tõstes selle kõrgemale kõikidest minarettidest.

Ma pole Istanbulist peaaegu mitte midagi kirjutanud, küll aga olen ma kirjutanud väga palju asju tänu Istanbulille.

Pariis

Esimest korda Pariisi sattudes tabas mind ilmselt kergekujuline Pariisi sündroom – see udune ja kõle linn polnud päris see, mida filmide ja meediakajastuse järgi ootasin. Küll aga oli kõik paigas järgmisel korral.

Ülikooliõpingute ajal toimus meil viimase kursuse õppereis just nimelt Pariisi, selle reisi tarbeks sai kogu kursusega plikalt raha kogutud ja kannatamatult oodatud. Sõidu eesmärk oli tutvustada meid maailma tõelise moepealinna ja hankida kangaid eelseisvaks diplomikollektsiooniks. Ööbisime küll terve kursusega – meid oli seitse – ühes imetillukeses hotellitoas, pead-jalad koos, aga kõik päevased kokkupuuted kangamaailma, kaubanduse, disaini ja restorani-kohvikueluga korvasid selle kuhjaga. Ja nii see armastuslugu alguse sai!

Nüüd avastan linna omal käel edasi ning viimasel ajal ilgun enamasti Pigalle'i ja Le Marais' kandis. Oh, Pariis on täiesti kordumatu ja ei teagi, kas sellest linnast üldse kunagi ära väsin!